

MEANING OF THE SOCIOLOGY

ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಅರ್ಥ

ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬ ಪದವು ಎರಡು ಪದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ; ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಯ 'ಸೊಸಿಯಸ್' ಎಂಬುದು ಪದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಅದರ ಅರ್ಥ "ಒಡನಾಡಿ" ಅಥವಾ "ಸಂಯೋಜಕ" ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯ 'ಲೋಗೊಸ್' ಎಂಬ ಪದವು "ಅಧ್ಯಯನ" ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಪದದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯ ಅರ್ಥವೆಂದರೆ "ಸಮಾಜದ ವಿಜ್ಞಾನ" ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಸಮಾಜದ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

THE EMERGENCE OF SOCIOLOGY

ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಗಮ

ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಾಲಜಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗಸ್ಟ್ ಕೋಮ್ಪು ಎಂಬ ಫ್ರೆಂಚ್ ದಾರ್ಶನಿಕರು "Course De-Philosophic Positive" ಎನ್ನುವ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಬಳಕೆಗೆ ತಂದರು. 1830 ರಿಂದ 1842ರ ಒಳಗೆ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಈ ಕೃತಿಯು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ದೊರಕಿಸಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಹೆಸರು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಪಿತಾಮಹರೆನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕಾಂಪ್ಯೆರವರು ಸೋಷಿಯಲೋಜಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಸೋಷಿಯಲ್ ಫಿಜಿಕ್ಸ್ ಎಂದು ಕರೆದು

ತನ್ನ ಪಾಸಿಟಿವ್ ಫಿಲಾಸಫಿ **“Positive Philosophy”**ಎನ್ನುವ ಗ್ರಂಥದ ನಾಲ್ಕನೆ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲಾಜಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದರು.” ಕಾಂಪೈರವರು ಸೋಷಿಯಲೋಜಿಯನ್ನು **“A body of discoveries about man kind”** ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಕೊನೆಯದಾದರೂ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು ಗಣಿತ, ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ, ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ, ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಈ ಕ್ರಮಾಂಕದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ದಿಕ್ಕೂಚಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸರಳ ಜೀವನ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದವರೆಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಬೆಳೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಚರಿತ್ರೆ , ರಾಜಕೀಯಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಎರಡು ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸಮಷ್ಟಿ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ.18 ಹಾಗೂ 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಾದ ಹಲವಾರು ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ ಮತ್ತಿತರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳಾದ ಅಮೇರಿಕಾ, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಕೆನಡಾಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು ಅತೀ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಭಾರತ, ಚೈನಾ, ಹಾಗೂ ಆಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡದ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಚಿಂತನೆಯ ಬದುಕನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ವೈಖರಿಯನ್ನೇ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಕ್ರಿಯಗೊಂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪಾತ್ರವಂತೂ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಮಾನವನ ಚಿಂತನೆಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ

ಬದಲಾವಣೆಗಳುಂಟಾಗಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮಾರ್ಪಾಟನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಆಹಾರ ಬಟ್ಟೆ, ವಸತಿ, ಮುಂತಾದ ಮೂಲ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು, ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಲ್ಲವೆಂದು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಧ್ಯಯನ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಿಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಹೊಸ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದೆ. ಬದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕು ದಿನೇ ದಿನೇ ಸಂಕೀರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಆಗಸ್ಟ್ ಕೋಮ್ಪೆರವರು ಸಮಾಜ ಚಿಂತಕರು ಅದನ್ನು ವೂಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ "ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ"ವೆಂಬ ಹೊಸ ಅಧ್ಯಯನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. "ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಸ್ಥಾಪಕ ಪಿತಾಮಹರು"ಗಳೆಂಬ **(Founding fathers of Sociology)** ಕೀರ್ತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವ ಆಗಸ್ಟ್ ಕೋಮ್ಪೆ, ಹರ್ಬರ್ಟ್ ಸ್ಪೆನ್ಸರ್, ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಎಮಿಲಿ ಡರ್ಬಿನ್ ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ವೆಬರ್ ಮುಂತಾದವರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದಾಗಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು ಮಾನವನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿ ಬಂದ ಹಲವಾರು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವಿಜ್ಞಾನವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಮಾಜಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಮುಂದೆ ಹರ್ಬರ್ಟ್ ಸ್ಪೆನ್ಸರ್, ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಎಮಿಲಿ ಡರ್ಬಿನ್, ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ವೆಬರ್ ಇವರುಗಳಂತಹ ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಯುರೋಪಿನಲ್ಲಾದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಅಥವಾ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಗಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದುವು.

ORIGIN & GROWTH OF SOCIOLOGY

ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಗಮ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು 1919ರಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ 1930ರವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 1930ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. 1950ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ , ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗಗಳು ಆರಂಭವಾದವು. ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆದು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. ಹರ್ಬರ್ಟ್ ರಿಸ್ಲೆ ಎಂಬ ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಬರೆದಿರುವ “The Races of India” ಎಂಬ ಉದ್ದಂಥವು, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಲು ದಾರಿದೀಪವಾಗಿವೆ. ಜಿ.ಆರ್. ಮದನ್‌ರವರು ಬರೆದಿರುವ “The changing patterns of Indian villages” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಮುಂಬೈ ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮಾಜದ ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಪುಲವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆಂಗ್ಲ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡಿವೆ. A.R.Desai “Rural Sociology” ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು ತನ್ನದೆ ಆದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ನಗರೀಕರಣ, ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣಗಳು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೊಸ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಉದಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಡಾ.ಜಿ. ಎಸ್. ಘುರ್ಯೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಃ ಎಂ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಶ್ರವಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. “Social Change In India” ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಖಾತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿತು.ಪ್ರೊಃ

ಪಾರ್ವತಮ್ಮನರು ಬರೆದ “Religion and Politics” ಗ್ರಂಥವು ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯಗಳ ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಶ್ರಯತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿ. ದುಬೆರವರು ಬರೆದ “India’a Changing Villages” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಭಾರತೀಯ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಂಜಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರು “ಭಾರತೀಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ತಮ್ಮದೆ ಆದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು ಉಗಮವಾಗಿ ತನ್ನದೆ ಆದ ಬೇರುಗಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಯು ಮಾನವನ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಯೆಂದು ಉಗಮವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಅದನ್ನು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಜ್ಞಾನಾಧಾರಿತ ತತ್ವವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಮಾಜ ತಜ್ಞರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು, ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನವು ಬೆಳೆದು ಬರಲು ಅದರದೆ ಆದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿದೆ ಆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ನಾವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಣೆಯ ಮೂಲ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ಮೂಲಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಧ್ಯಯನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

- ದಾರ್ಶನಿಕರ ಬರಹ
- ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು
- ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳು

ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಧ್ಯಯನ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದು 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ನಂತರದ 50 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ

ಅದು ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು ಆಗಸ್ಟ್ ಕಾಂಪ್ಯೂರಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಮೊದಲು "ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆ" ನಡೆದಿತ್ತು ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಆರಂಭಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವು ಪ್ರಾಚೀನ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಕನ್ಯೂಸಿಯಸ್ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. 551-479) ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಾತ್ರಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಉತ್ತರ ಆಫ್ರಿಕಾದಿಂದ 14ನೇ ಶತಮಾನದ ಅರಬ್ ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ವಿದ್ವಾಂಸ ಇಬ್ನ್ ಖಾಲ್ದೂನ್ ಎಂಬಾತ ಮೊದಲ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಕಾದಿಮಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈಭವೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತರ್ಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮೊದಲ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು 1780ರಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಪ್ರಬಂಧಕ ಎಮ್ಯಾನುಯೆಲ್-ಜೋಸೆಫ್ ಸೈಯೆಸ್ರು ಅಪ್ರಕಟಿತ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಳಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅದನ್ನು 1839ರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಚಿಂತಕ ಅಗಸ್ಟ್ ಕೋಮ್ಪ್ಯೂ ರವರು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಿತಾಮಹರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಯಿತು.

ಅಗಸ್ಟ್ ಕೋಮ್ಪ್ಯೂರಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಮುಂಚೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಚಿಂತಕರು, ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಕಾನೂನು ಪಂಡಿತರು, ಸಾಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು ತಾವು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಸಮಾಜಗಳ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪರಿಹಾರದ ಕುರಿತಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಚಾರ ಚಿಂತನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾದವು ವೇದಗಳು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಾದ ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತ ಕೌಟಿಲ್ಯನ "ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ" ಹಾಗೂ ಮನುವಿನ "ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ" ಮತ್ತು ಸ್ಮೃತಿ, ಗ್ರೀಕ್ ದಾರ್ಶನಿಕ ಪ್ಲೇಟೊರವರ "ರಿಪಬ್ಲಿಕ್" ಹಾಗೂ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲರ "ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ & ಎಥಿಕ್ಸ್", ರೋಮ ದೇಶದ ಸಿಸಿರೋ ರಚಿಸಿದ "ಆನ್ ಜಸ್ಟೀಸ್"

ಚೀನಾ ದೇಶದ ಕನ್ಪೂಷಿಯಸ್‌ನ ಕೃತಿ "ಅನಲೆಕ್ಸ್" ಅರಬ್ ಚಿಂತಕ್ ಇಬನ್‌ಖಲ್ದೀನ್‌ರವರ ಮಕದ್ದಿಮ್ ಮುಂತಾದವರ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಕೆಲವು ಮೂಲಗಳಾಗಿವೆ ಇವು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರವು 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಯತ್ತ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನವಾಯಿತು. ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆ, ಮಾನವ ಗುಂಪು, ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನದ ಅಂಶಗಳಾದವು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಜಾತಿ ಧರ್ಮ ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ರಚನೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಕೆಲವು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಗಮನಿಸಬಹುದು.